

запазват мѣстото отъ сѣвернитѣ и до нѣгдѣ отъ сѣвероисточнитѣ вѣтрове, а, освѣнъ това, и голѣмата дълбочина на плавателната линия (10 и повече метра), отстояща на единъ километръ отъ брѣга, сж уравнили до нѣгдѣ отсъствието на заливитѣ въ тѣзи мѣста и сж дали възможность на корабитѣ да се спиратъ въ тѣхъ, обаче при благоприятно само врѣмя и при малки вълнения на морето. Мѣжду Балчикъ и устието на Батовската рѣка, па даже и до самия градъ Варна, се срѣщатъ около брѣга доста чести подмоли, които особено най-много сж около Аладжа-Манастиръ — почти на срѣдата мѣжду Варна и Балчикъ. Вслѣдствие на това, съобщенията мѣжду поменатитѣ два града ставатъ съ малки мѣстни кораби.

2) *Отъ устието на Батовската рѣка до Варна.* — Въ този участъкъ брѣговетѣ принадлежатъ на Делиорманската възвишенность и иматъ направление югъ — югозападно. Срѣдната имъ височина достига мѣжду 30 и 40 метра. Въ този участъкъ, освенъ въ самия Варненски заливъ, фарватерната линия за голѣмитѣ морски параходи отстъпва отъ брѣгоцветѣ на същото расстояние, както въ разгледаний вече участъкъ. Въ ѳлия този участъкъ единственното приближише за корабитѣ служи брѣга прѣдъ Евксиноградъ и то само отъ сѣвернитѣ вѣтрове.

3) *Отъ Варна до устието на рѣката Камчия.* — Брѣговетѣ въ този участъкъ се образуватъ отъ Авренския балканъ и иматъ срѣдния височина повече отъ 130 метра. Направленето имъ е отъ сѣверъ къмъ югъ и може да се откаже, е почти права линия отъ Галата на югъ. Фарватерната линия, мѣжду устието на Камчията и Галата, се отдалечава отъ брѣга на 4 километра. Въ този участъкъ се намира едноото отъ най-голѣмитѣ двѣ пристанища на Българския Черно-морски брѣгъ, а именно Варненското пристанище. То се образува отъ крайнитѣ сѣверни склонове на Авренъ-Балканъ и отъ послѣдната источна Делиорманска възвишенность. Широчината на пристанището достига до 7—7½ километра (отъ сѣверъ къмъ югъ), а дължината му — отъ западъ къмъ истокъ — 5 километра; слѣдователно цѣлата повърхность на залива прѣдставлява едно пространство отъ 35—40 квадратни километра. Дълбочината на пристанището се изразява съ слѣдующитѣ три фарватерни линии: първа линия на 53 метра отъ брѣга съ дълбочина отъ 1 до 10 метра; втора линия на 700 метра съ дълбочина отъ 10 до 18 метра и трета линия, успорѣдна на втората и отстояща на 2 километра, съ дълбочина отъ 18 до 21 метра. Втората линия минава прѣдъ самия градъ на около 400 метра расстояние, а колкото се направлява къмъ истокъ и сѣверъ, все повече и повече се отдалечава. Спирането на параходитѣ става мѣжду втората и третата линии.

Варненското пристанище има голѣми естествени недостатъци. Залива като обрнатъ на истокъ е изложенъ постоянно на сѣвероисточнитѣ вѣтрове — най опаснитѣ въ Черно-Море, а освѣнъ това и почвата на морското дѣно не е въ състояние да задържа при силни бури котвитѣ на корабитѣ, вслѣдствие и на което твърдѣ често се случва послѣднитѣ да бѣджатъ изхвърлени на брѣга. Съ направата обаче на *Кея*, който се строи по настоящемъ, тѣзи естествени недостатъци на пристанището, ако не всички, то поне по-голѣмата частъ, ще бѣджатъ отстранени.

Варненското пристанище е свързано съ Дунава чрѣзъ Руссе-Варненската желѣзница, а чрѣзъ строящата се сега, София-Плѣвнѣцъ-Шюменъ-Каспичанъ, ще бѣде свързано съ вѣтрѣшността на Сѣверна България.